

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Svmmaria Lib. II. De Magia Dæmonica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

SVMMARIA LIB. II.
DE MAGIA DÆMONICA.

Q. 1. An sit aliqua magia dæmoniacæ? Probatu
effe. A

Q. 2. Vnde sit hac Magia, siue quem habeat pri-
mum auctorem B

Non esse à Deo, vt gratia gratis datæ. A

Non esse effectus bonorum Angelorum. B

Magia nulla alba, & de falsa Theurgia,
Planetaria ars. (los. C

Est orta & administratur per malos ange-
Glycæ error, ipse & alij quidam Græci Hi-
storici nisi superstitioni suæ fuerit.

Palingenij impietas.

Non sunt magici effectus per animas de-
functorum. Grimoyria artis vanitas. D

Efficiens hanc artum causa est diabolus,
& hmani ingenij deprauatio. E

Apostolus de generatione & ortu Magiæ.

Q. 3. Quæ sit diuisio dæmoniacæ magiæ, & de eius
libris.

Refellit agrippæ diuisio. A

Omnia magia ista uiritur pacto cum dæmo-
ne. B

Auctores qui de hac scripserunt & ideo ca-
uendi. Zabulus, quis.
Barnabas Cyprius.

Item fictitij libri. { A dæ.
abelis.
Enoch.
Abrahæ.
Pauli.
Cypriani.
Honorij. } D

De clauicula, & alijs libris Salomonis.

Trithemij steganograph. Item libri agrippæ
& recentiorum nominari, & veriti. A

Q. 4. De basi huius Magiæ, pactoque explicito &
implicito.

Probatu: tale pactum intercedere. A

Locus Isaie c. 28. v. 15. B

Alius Marthæi. 4. v. 9.

Similitudines duæ huius pacti.

Dæmoni liberum fallere pactum.

Libellum offerunt Magi Sybillis. C

Pacti expressi formæ & genera, & exempla.

Grilandi error,

Communia huius pacti solemnia. E

Signa dæmonis, in his vetusta & noua.

D. Item locus correctus.

Promissa similia factis hæreticorū nostrorū.

Quæ utrimque vis huius pacti, & quale pec-
carum. E

Pactum tacitum siue implicitum quale. F

Quid dæmonem inducat ad pactum & obe-
dientiam.

Quæ malum sit cum eo pacisci aut fœderari.

Quo pacto Christus & Apostoli satanæ im-
perauerint?

Pacta hæc vana, inania, & periculi plena sūt.

Theodori Maillorij factum.

Germanus a dæmone necatus.

Q. 5. Quibus indicijs discernendi effectus Magiæ
ex pacto conuenio, ab effectibus physicis, artifi-
ciosis, & miraculosis?

Ratione distantia. A

Ratione verborum, characterum. B

Circumstantiarum, rituum, obseruatiarum.

Causæ à qua.

Q. 6. An hæc Magia habeat quosdam effectus ve-
ros, & quo pacto dignoscantur

Effectus triplices sunt, falsi, veri, mixti. A

Exempla præstigiatoriorum effectuum. B

De Lamia & Menippo.

De Gelo & Mauricio.

De Pasere, & eius obolo.

Simonis Magi varia.

De Mago qui fecit à Domino cuncta vasa
frangi.

De Zytone Bohemo.

De herbis magicis.

Circularioris cuiusdam moderni præstigiæ.

Vetorum effectuum exempla. C

Incantatio serpentum.

Signa Pseudoprophetarum in Euangelio.

An Samuel per Pythonissam suscitatus ve-
ret? Locus 1. Reg. 28. Ecclesi. 4.6. v. vlt.

De effectibus Magorum Pharaonis, Exod. 7.
ver. 11. D

Quomodo virgæ mutata.

De effectibus mixtis, eo relata SS. exempl. D

De duorum magorū certamine, ex Trierzio.

Quomodo hi effectus discernendi, regula
quæ. E

Q. 7. An magi possint facere aliquod verum mi-
raculum?

Opinio affirmatiua multorum erronea. A

Miraculum & mirum quomodo differant &
discerni debeant. B

Non possunt miracula fieri nisi à solo Deo C

Miraculis efficaciter fides probatur. G

Elizabethæ reginæ Angliæ curatio strumaria.
 Non possunt Magi facere absolute miraculo-
 cus psal. 71. v. 81. D
 Possunt facere mira, quæ sint respectu nostri, s
 De partu foeminarum in regno Neapolita-
 no. quarum factum ranunculi præcedunt
 decretorij.
 Cur Nefo non potuerit quidquam miri per
 Magiam?
 De miraculis Antichristi. Item hæreticorum
 Calumnianorum, &c. (fiant?)
 Q. 8. Quo pacto magi per diabolum hæc mira per-
 Quæ possit per motum localem.
 Non potest integrum elementum loco mouere,
 Firmilianus locus explicatus.
 Celeritate mentitur transformationes, vt J-
 phigeniæ & aliorum gentilium.
 Actorius hanc fraudem in Phenicia detexit. B
 Quæ possit applicando passiuus.
 Quo pacto hic dæmon sit causa, & quomo-
 do consideranda tum vis naturæ, accurate
 inuestigatum. C
 Quæ faciat mira præstigiöse.
 De triplici modo deceptionis, per mutatio-
 nem obiecti medij, vel organi. (pla-
 De mutatione multiplici obiecti, varia ex-
 per foramen ad latius videntur imagines,
 quæ sunt nudæ & inconditæ lineæ.
 Palææ & iunici immoti videntur serpentes
 saltitantes. D
 De mutatione medij.
 Vt præsentis videantur esse spectra,
 Videantur habere capita asinina.
 Denarius in scutellæ fundo videatur esse in
 superficie.
 Gallinæus habens festucam videatur tra-
 hem trahere.
 Claudia vestalis quomodo nauem zona tra-
 variæ apparitiones per conspiciat. (xerit.
 Res videtur præsens cum sit absens & remota.
 Visio philosophi apud D. Augustinum qualis.
 De deceptione ratione organi. E
 Vt res absentes videantur præsentis.
 Vt quod vnicum videatur geminum.
 De aorasia Sodomorum, Genes. 19.
 De præstigijs Zedechiæ Iudæi.
 Regula ad discernenda præstigiã a veris effe-
 ctibus. F
 Quomodo faciant videri repente flumen in
 cubiculo.
 Videntur equos vorare & restituere.
 Videntur magnos serpentes immittere, vt fecit
 Eonis hæretici præstigijs. Michael Sicidites.
 Jacobi Melstini ki Poloni festinæ lycophantæ.

A per similitudinem miracula.
 Circulationis præstigiã apud Apuleium.
 Q. 9. Quam admirandos effectus videret magis
 tribuerint.
 Quid Saxo Grammaticus de Magis septen-
 trionalibus. A
 De Lappis, Finnis, Biarmijs. } Zoroastre.
 De Tartaris quibusdam. } Dositheo.
 } Simone.
 B De alijs famosis Magis singu-
 lis. } Pythag.
 } Orpheo.
 } Baiano.
 } Ollero.
 Item, Ericus Rex Gothorum, Apollonius,
 Iulianus, Manethon. B
 Apuleius, Regina, Copa.
 Jam olim quædam saga dicta Regina.
 Pamphila Hyparentis.
 De effectibus magicis, herbarum, lapidum,
 hyenæ. C
 Vis magorum apud poetas, Empedoclis,
 Moeridis. D
 Circes, Carmentis, Medææ, de alia quadam
 Tibulli.
 Alia Petronij, & Nemesiani, Folia & Canidia
 De Erichto Lucani & alijs Theffalis. De Me-
 dea ex Sen. de alia saga quadam, Alecto. E
 Q. 10. Quid possint Magi circa leges naturæ &
 ordinem vniuersi.
 Non posse circa has leges vel ordinem vni-
 uersi. Exempla. A
 Non posse vllam formam substantialem vel
 accidentalem immediate producere. B
 D Nec creare, nec ex quolibet facere quidli-
 bet, nec quouis instrumento quemuis ef-
 factum, nec eodem tempore.
 Nec in instanti operari.
 Nec vacuum producere. E
 Nec infinitum producere, nec esse vbique.
 Locus Tertulliani explicatus.
 Non possunt tollere connexionem neque
 conseruationem partium vniuersi agentium
 naturalium a diuinitate directe impedire.
 E Linteum ex Carystio lapide purgatur igne.
 Adamas impedit a diuinitate Magnæ.
 Lutheri error de halone, corona, &c. de ig-
 nibus Ethnæ Medææ ignes.
 Marci Iesuani miraculum.
 Iesuani alij a Iesuaitis.
 Abbatis locus correctus.
 Fami error, Balæi error.
 Papyrij Massoni improbus error cum hypocritis.
 De flammis non vrentibus seu fatuis ignibus.
 De igne ad aquas Stantias. D (late. C

De alboigne S. Thelmi, in naufragij metu.
 De flammis loquentibus.
 De brachijs & digitis ardentibus sine noxa.
 De Athuq ignibus non liquantibus niuem.
 De cribro Tuccie non effluente. De flamma non consumente Iouis Apamini templum.
 Q. U. Quia magorum potestas in orbis celestes, Augu. Thuan error. (sidera & elementa)
 Nec coelstem morum vel lyderum cursum impedire, vel ea contumperere possunt. A
 Non possunt Lunam detrahete celo.
 Vnde orta fabula de asino, qui Lunam putabatur bibisse.
 Non possunt integrum elementum loco mouere vel destruere. B
 Idem de ceteris partibus vniuersi precipuis.
 Possunt terram mouere, ventos citere. De dolijs duobus Brachmanum. Sopater magus ideo supplicio affectus.
 Possunt procellas & tempestates, & nimbos proluere, & sedare.
 Cleonis fuere speculatores grandinis, & quomodo auerebant.
 Seneca reprehensus. Recentiores refutati, qui eum sequuntur.
 Regula, quomodo in S. S. Deo tribuantur, que homines quoque possunt.
 Virici Moltonis error, & Burchardi locus.
 Locus Job. 1. & alius Exod. 9. & alius Apoc. 7
 Magi tempestatem sedarunt teri pore Xerxis.
 De Finnis ventos vendentibus. D
 Aristaus Ecthas elicere docuit. Sed & ignem magi eliciebant. Hypæpis, ritus nouus Strigan. in Lotharingia.
 Historia de rusticella Treuirensi. Mos vetus ferobiculam fodiendi & commouendi, scelestissima ratio, qua quidem sacrificus in regno Neapolitano tempestatem excitauit, vt hostes obsidionem soluerent. Properiij locus explicatus.
 Ritustrahendi sacras imagines in flumen & male tractandi vnde manarit? Constanti-nopolitanorum factum. E
 Explicatus Canon Concilij Braccarenfis Pri-Fulmina citere possunt. (mi.
 Possunt tenebras inducere, fecere Tarrati.
 Possunt acrem contagione inficere, tetrum odorem excitare. (niarentur.
 Fecere magi Persici, vt Marutham calum-Possunt fontes produere & siccare, fluuios sistere, aquas dirimere, &c. (as.
 Possunt per mineralia mira efficere, vt pluui-
 Q. 12. Quid magi valeant circa externa seu for-tuna bona?

A Greges & armenta perimere. A
 Messes alio traducere, vt Saga Treuirensis lac.
 Possunt Messes & fructus perdere, & sterilitatem inducere. Modi varij.
 Domos incendere, vt oppidum Schiltachium.
 Possunt varijs modis nocere fama aliene. B
 De Trisualino presbyterum diffamante.
 De Moguntino demone.
 Possunt socios in conuictibus representare, sed non innoxios, & curi Sic infamauit B. Syluanum. S. Kunigundim. B. Eustoichiam Patavinam.
 Vicinas tempore S. Germani.
 Per enorgumenos interdum diffamantur, vt quidam in Germ. & Dorotheus abbas.
 Que conuiuia exhiberi possunt & soleant. Ficta, brachmanum, Paleris, Scotti. Vera & qualia ordinarie. Cursal & panis soleant adesse. C
 Possunt carcerib. & vinculis eripere. Historia Friderici austriaci. Apollonius se cippo eripuit. Vestales maicipia fugitiua sistebat.
 C An in bellis ad victoriam possint monumetum adferre? probatur posse, si Deus sinat. Probatum exemplis multis Septentrionalium, & Tartarorum. Lucensium, Chinesum, Noema numen & saga. Ephesior. Chrysannes, Hunnorum. B
 Sed sepe Deus non permittit, & tunc Diabolus suos fallit, vt Magnentium, Etricum Regem Suecie; Hadinogum, Ferrantem comitem Flandrie; Guidonem Iuliacensem. Iuuenem quendam bohemum, Fird. Stuphium.
 D Innocentius Papa noluit per Magos ab obsidione liberari. Allobrogum Comes respuit auxilium Magi, & cum gladio necauit. F Possunt dignitates & honores procurare, vt Martino 2. De Syluestro 2. De benedicto 11. Ioanne 21. 22. & de Gregorio 7. de libro Cardinali genonis.
 De Theoph. vice domino de Stuph. de barone Ranzio britanno, Duce Aurelianens.
 Possit Deo permittente veros thesauros & diuitias largiri, & cui Deus non permittat: sed ipsimet semper fecerunt valde inopes. Pfellus & Dahanus explicati. Quomodo demon materiam & formam monere possit produere; quomodo potuerit de per angelos creare mundum; exempla varia de ceptionum, & cui demon nollet etiam quando potest veras & multas largiri pecunias.

Exempla male pereuntium qui sic thesauros
querebant, Gregulus quidā, Macrianus &
alius basilæ, & Anastasius, Pisani quidā
Saraceni cuiusdam factum. Melindensium
superstitio quædam.

Caroli V. Imp. laus respicientis talia.

Q. 13. An magi valeant incantare animalia bruta?
Possunt, vt Atyr, Medæa, Nigritæ, Marû,
Peruani, Andini. A

Locus D. Hilarij explicatus conciliatus cum
alijs patribus.

Salzburgensis Magus à serpente accatus.

Locus psal. 57. v. 5. & Ierem. 8. v. 17.

An idem possint in alia animantia? D. Augu-
stini locus explicatus.

Magus taurum funiculo domans, Grillandi
error.

An colores queant immutare. Aquarum va-
ria miracula, fontium, fluminum.

Q. 14. An arte sua possint aliqua mixta produ-
cere?

Possunt imperfecta viuientia, vt insecta. A
Quomodo id soleant facere? Anferes Scoti-
cos imperfectos, an perfecta animalia
possint, mira ex Guilh. Paruo. Canes re-
periti viui in lapide imperuio.

Monstra quædam insolita & quomodo? de
Monstro Basilænsi & de Saxonieis. B

De natis ex commistione hominum & fera-
rum, hominis cū elephanto, Leone, catto,
cane, porco, mirus partus mulieris angusta-
næ. de muliere Lusitana, quæ ex simio duas
proles peperit. Gortici Reges ex visio. A

Sianitæ & Pegusiani ex cane orti.

Refutata & explicata hæc omnia. D

Monstra ex hominibus & simijs.

De viro qui putabatur ex vacca natus dis-
quisitio.

Cæsalpini opinio de homine ex putrefactio-
ne examinata.

Monstra ex diuina vltione.

Docentes caudati.

Angli caudati.

Q. 15. An sint vlli demones succuba & incubi, &
an ex tali copula proles nasci queant? (pati. A

Probatum solere hoc demones, & agere, &
Probatum posse ex incubo demone nasci pro-
le, & explicatur, quo id modo fieri queat. B

Demones inter se non multiplicantur, cōtra
Nisiceni, non habent corpora aerea, cōtra
Caietanū, nec etiam propriū semen, cōtra
Tertullianum, Iosephum & alios veteres.

Sententia Chrysoft. & Cassiani explicata.

Respondetur contrarijs argumentis. D

A Exempla natorum ex tali commistione, Se-
midei Gentilium, Merlinus, Hunni. Cli-
uiz ducis. Japonum Xaca, muliercula Lo-
uanensis, & alij multi, Corocoton.

Ex diuersa specie posse aliquid nasci.

Marci Ephesij argumentum refellitur & ex-
plicatur. D

Ex succuba dæmone prole suscipi nō posse.

De Melusina, & stemmate Comitum Picta-
uorum, & Andegauenfium, de Bauari vx-
ore resuscitata, & postea euanescente. De
Cambienibus seu vagionibus.

B De puero Gallæco seu Altire. F

Quomodo Dæmō virginē possit illæso clau-
stro impregnare? Non potest idē in partu.
Caluinistæ virginitatem adimunt De paræ.
Explicatur narratio Nidetiæ de virgine Bam-
bergensi.

De miris alijs conceptibus, Hebræorum fa-
bula de filia Ieremiæ & nepote eius.

Dæmōnes cum sagis interdum exercere libi-
dinem præpōsteram.

C An gigantes à dæmone produci queant, fuisse
Gig. probatur.

Gigas Anrueticus descendit contra Go-
ropium.

Siculi Gigantes, Britanni & alij.

Pigmæne possint produci fuisse, & quales,
de hodiernis in Peruuia, &c. cap. 17. v. 11.
explicatur.

Q. 16. De nocturnis sagarum conuentibus, & an
vera sit illarum de loco ad locum translatio.

Auctores sententiæ negatiue refelluntur, solu-
tis argumentis. Illusionum varia exempla. A

Substitui loco abeuntium aliquid.

Explicatur locus li. de spiritu & anima. c. 18.

Item ca. Episcopi 26. q. 5.

Nauius explicatus.

Auctores sententiæ affirmatiuæ, hæc multis
probata. B

Coguntur sagæ adesse conuentui, probatur
exemplo quodam ex Grillando.

Descriptio conuentus sagarum, & sollempnia
ad orationis conuiuij, choreæ, &c.

E Sacrilegia, inunctiones, translatio, &c.

Cur dæmon vaguante vtatur ad translocuti-
onem, quæ vis vnguento insit.

Loca Matth. 4. vers. 8. & Luc. 4. vers. 9.

ἡ παραλαβὴ τῆς βίβλου.

Ad transferendum æqualis vis dæmonis &
boni angeli contra Vlticum Moitorem.

Exempla varia translationum dæmoniacarū,
prædictæ futuræ tempore Antichristi. An-
glicum vetus exemplum.

Doctoris Edelini. Mōs Veneris. Puerulus A-
uenionensis. Masguillon quid.

Simon Magus. Abbas. Badudus. Ericus.
Berengarius. Angli venetica. Comes Matif-
conensis. (mulier Sabinensis.)

Puerulus quidam, Lucretia quaedam, & alia
De puella Bergomati. De muliere vallis Tel-
linai.

De Hollando. De Lotharingicis sagis varijs.
Probat hęc non potuisse esse illusoria &
phantastica. Iudicis curiosi supplicium.

De quatuor modis translationum.
Cur Dæmon conventus instituat.

Quo pacto queat Diabolus rem corporcam
loco mouere.

Post dæmonem deferre, sine defatigatione
hominis quem transfert, cōtra Remigiū.

Q. 17. *An possit dæmon quantitate corporum sic
mutare, ut penetratio partium sequatur, siue
vnum corpus in duobus locis disunctis, vel duo
corpora in loco constitueret?*

Nihil horum potest.

Exempla eorum qui visi esse duobus locis,
quomodo intelligenda?

S. Nicol. S. Agathi, S. Bened. filius Constanti-
ni Imp.

Ananias rephensus, quomodo duos simul
homines possidere, vel retare dæmō possit?

Non possit facere ut homo conuersus in
mustelam per exilem ruinam ingrediatur:
vel iannas clausas.

Apuleij fabula. Remigijs deceptus.

Scaphi mendacium. Quomodo Dæmon late-
ter aperiat, & claudat ianuas præcedens
ante Magos.

Locus Act. 2. de B. Petro. Locus D. Chrysof-
t. expellus, apparitionis de modo parietū per-
fissionem. De præstigio Magdalente Crucie:

Christus Dominus vere ingressus clausas ia-
nuis, contra Calvinum. Et de egressu ex
utero virginis, & sepulchro contra Bezam.

Dæmon nō potest aliquod corp⁹ facere vere
inuisibile, sed bene potest facere inuisum.

Quomodo inuisibile, Apollonius, cyges. de
Persei scuro. Joan.

Iuliacensis deceptio.

Heliotropia gemma non reddit inuisibilem.
Ut membra grandiora, vel minorā, vel sabla-
ta appareant. Cichoranorum opinio.

Q. 18. *An magi queant corpora ex vna specie
transformare in aliam falsa quorundam opi-
nio Diodoris, Vberius Pentagonis. Nicaragu-
ani.*

Nō posse perfectam speciem in aliam perfe-

ctam & organicam.

Non potest anima hominis informare cor-
pus belluæ, nec ex aduerso. Nec potest cor-
pus & anima simul sic mutari.

Locus Horatii in Epod. Spondani error. B.
Distinguedum inter ipsam transformatio-
nem, & effectus eam concomitantes: hi
veri, illa illusoria est.

De Lycanthropia seu insanā lupinē morbo.
Quomodo videntur sibi tales, & nō alijs.

Quomodo faciat Diabolus, vt & alijs tales
videantur.

De varijs exemplis & quomodo fiat, vt re-
linquant terræ impressa vestigia lupina, vt
inueniatur homines læsi in membris, qui-
bus illatum lupo, vel cæto vulnus. (nem.)

De saga. Ferra. de alia Flandr. mutata in buf-
o. De mutatione Nabuchodonosor, Dan. 4. v.

30. & 33. & vxoris Loth. Genes. 19. D

De platano versa in oleam apud Herodot. &
cadaueribus hominum in statuas salis.

De S. Spiridone vertente Serpentem in aurū,
& aurum in serpentem.

Q. 19. *An magi possint facere bestias loqui, Et an
intelligant vocem bestiarum?*

Quo pacto bruta & res inanimæ, Angelorū
opera, queant loqui? & quo pacto nobis
de hac tali locutione loquendum sit.

De angelo in rubo alloquente Moysen &
Esdram Exod. 3. v. 2. 4. Esd. 14.

De filia Spiridionis ex sepulchro loquente.

De Cadauere Macarij iussu indicante homi-
ni. De Caluarie eidem loquente. (cidam.)

De Africa confessoribus loquentibus sine
De Anglo Sacerdote. A. (lingua.)

De capite loquace inter cadauera Hungarica
postulante confessionem, mira historia,
contra hætericos, cui similis alia citatur.

Pseudomiracula gētiliū varia in hoc genere.

Caput homicidium indicans, Orpheus mor-
tuus, Cyro prædicat exitium. Narratio
mira de Polycrito. Publij Romani caput
vaticinatur. Columbe locuta. Vt & quer-
cus Dodoneæ; Argus carina, equus Achil-
lis. Vlmus Gymnosophistarum, Causus
flumen, canis Simonis Magi, & alius Fran-
cisæ Senensis? Theotechnus statuam lo-
uis fecit loqui.

Nulla creatura potest facere, vt bruta vel in-
anima intelligant, quæ loquuntur: bene
tamen, vt apte suo tempore & artificiosè
id faciant.

De serpente Epidaurio, de Apollonij Leone

- de alio Cayri. De Gieta Ezlingesi, voces in veteris pragnantium. brutorum voces vt edat homo, facile facit dæmon, magi quas brutorum voces queant intelligere, quas non? **D**
- Poiphytij locus de Apollonio. An bestia se iuicem intelligant? **E**
- Exempla elephanti, scorpij, piscium. **E**
- Q. 20. An intelligentiam diuersam quas dæmon bruti largiri? **E**
- Contr. multos, beluas, nec rationem, nec prudentiam, nec prouidentiam, nec discursum, nec sapientiam habere. **A**
- Quid Galen. vocet ἐνδιόχτων λόγων. cō. Cardinalis Hosius explicatus. (tra Eras. Sunt quædam in illis rationem & prudentiã & prouidentiam imitantia. Quomodo scriptores intelligendi, qui rationem videntur illis tribuere, & prudentiam. Quomodo animalia tendant in suum finem, & an eum cognoscant. **B**
- Alius est finis rei particularis, alius vniuersi. Pulcher & acutus d. scursus Hier. Fracastorij.
- Q. 21. An possint dæmones facere vt homo nō sentiat, vel vi longissimo tempore dormiat. aut incediam ferat? **A**
- Jam. hierococus notatus. **A**
- Cur Deus solitus permittere, vt Martyres gladio necentur, quos a belijs, flammis, & similibus prælititerat illæsos? Locus ad Heb. 11. v. 34.
- Superstitiosa quibus aliqui se putant inuulnerabiles. anima iucata. Crucifixus compunctus, Camilla inferni, Orati, Leonis Pap. & Cato. Magn.
- Exemplū curiuda Quintini Belgæ sic decepti. Item Scalius alius Hauertij.
- Vnde fiat, vt quidam malefici tam fortiter & contentim sustineant tormenta. **B**
- Causa res.
- De stigmate quod sagis dæmon imprimi. & mirum de stigmate Ioan. de Vaulx. & alia quædam exempla. **C**
- De diuturno quorundam somno disquisitione. rutici Germani, ebriorum in Apaturijs, Epimenidis, Heroum Sardonum. Septem dormientium.
- Quo pacto contingat, vt quis diu pesserat incediam. de herba Coca, Scythica & alijs. Locus Hippocratis.
- Exempla vera, de Anglicana puella, sacerdote Gallo, puella spiritensi.
- De sanctorum ieiunijs miraculosis. Baccanus retutatus. **A**
- Q. 22. An magicis artibus opera dæmonum sexus mutari queat? **A**
- Exempla eorum, qui ex mulieribus facti viri: vetera ex Plinio & Gellio, & Hippocrate & alijs.
- Gallina in gallum conuersa. Iouianus in Neapolitana Historia & Sabellicus multa exempla ponunt, quæ in Italia contigerunt.
- Alia duo mira valde, quæ in Hispania. Alia duæ apud Fulgolum, vt & duæ olim apud Phlegontem.
- Alia in Picardia. **B**
- Ratio naturalis, qua hoc contingat. **B**
- Suspicio, hos androgynos factos. Si sit natura: posse à dæmone nullo curari.
- Exempla dæmoniacæ commutationis per idola. Nō posse ex viro feminam fieri.
- Aulonij locus de hac re non creditibilis. Opinio auctoris. de hyæna.
- Q. 23. An dæmon possit seni iuuentam reddere? **A**
- Problematicè deciditur, quoad acc. leontia, quæ senium à iuuetute discriminauit, posse. Explicantur Quidij & poetarum dicta de tali Metamorphosi. **A**
- Locus pl. 102. v. 5. & Esa. 40. v. fin. de aquila iuuentute Sepens cū liberide ponit senitū Fabula de asino ferente poculum iuuentutis. Corui caudidi. **B**
- Exempla senum, iuuentuti restitutorum historica. **B**
- Tarētinus quidam senex. Et alius Riosanus. Et abbatissa Monuedriensis.
- Indus quidam. Fons in bonica id præstans, alius in Lucaia. (intelligenda. **C**
- Vitæ humanæ periodus quæ & quomodo Locus Genes. 6 v. 6. **D**
- Locus D. utero. 31. v. 2. Valesius reprehensus.
- An humilum radicale possit reparari? Quod ita, nō tamè posset sic vita æternari. **D**
- De ligno vitæ locus Genes. 2. v. 9. expensus. Q. 24. Quid magia possit circa animam, quanto diu illa corpus suum informari. **A**
- Quid possit in sensus externos. **A**
- Zaiditili.
- Achemenidon.
- Adamantis.
- Oriussa.
- Potomantis.
- Theangelis.
- Manicum Salobum.
- Gelotophyllis.
- Oenotheris & similes.
- Quid in sensum internū, maxime phantasiā. Quid in appetitū concupiscibilem & irascibilem.

Concupiscentiæ motus non sunt peccata contra hæreticos.

Quid possit in memoriam. Memoria mira A-thalidæ, & Apollonij. Oblivio Sacerdotis Germani, & Simonis Turbaj Angli. B

Quid in intellectu. Contrariæ operationes bonorum & malorum Angelorum.

Possint deæ mon artes & scientias intellectu inferere, & quomodo? Exemplum tempore sancti Norberti, Anabaptistarum hodie. Et Sagarum per victionem in Germania. C
Modus & vltus vnguenti ex pueri corpore confecti.

Ritus promotionis ad magistrum lamiarum. Discutitur opinio eorum, & deegitur fallacia demonis. Hist. de B. Ignatio Loyola. De Chrysanthi Sardinii filio. Item Euage, Thynico, Amphiarao, Anupindari, Sopatra, recens de Romano Ramire Morisco in Hispania. D

Quid & quam modicum possit in voluntatem. Voluntas cogi nequit, contra hæreticos. Locus 1. Cor. 10. v. 13. explicatus, contra quosdam. Nec eos cogi posse, qui sunt in mortali. Nec impedire potest, ne sage queant penitere, contra dubitationem Nicol. Kemigij. B. Angelæ de Fulgino vexationes in voluntate vehementissimæ.

Q. 25. Quid Diabolus queat in anima à corpore separanda, ipsaque separatione? ubi de ecstasi & admirandis circa cadauera.

Ecstasis naturalis, & demoniacæ modi. A Lapidum ecstasis mira. Olaus notatus.

Errores hæc in re Cardani, de Spolino captu. B Virgines Casaraugustanæ, & Magdalenæ Crucis raptus. Bodini error refellitur de anima corpus relincente. De ere Armenio, de Ariltea procoæsis. De anima militis ex ore imagine mustellæ egressa & ingressa Finnis, Hermitimo. Locus psal. 155, v. 15. Qualis D. Pauli raptus? dubium, nec sequenda decisio B. Hildegardis. Aphersia & ecstasis differunt. C

Error refellitur confundentium raptus diuinus cum magicis; De rapto disquiruntur scripta Moccenigi. Quale sit subiectum raptus, Quæ causa formalis. Quæ finalis. Quæ efficiens, & quomodo hoc duplex. Quomodo concurrat intellectus agens. Raptus supernaturalis ex parte hominis est inuoluntari. D
exemplum virginis Burgenis.

Non potest intellectus agens solus esse causa raptus efficiens. De quomodo intellectus, & multa cognoscit extra se. An errores suos

A inducit in graues errores. An raptus omnis successiuus Diabolus potest occidere homines. Multa potest in cadaueribus mortuorum. Vt sanguis fluat, vt cadauera non putrescant, nec putrescant. Hoc etiam naturaliter fit, vt in cadaueribus perfarum. Et vnde hoc proveniat, diuicis causæ. De cadauere in E-liza. Item ne cadauer comburi possit, quæ causa. Vt capilli & barba defunctorum crescant. Miraculum crucifixi Dammensis. Furor iconoclasticus.

Miraculum in puero Lintzienzi.

B Q. 26. An opera demonij fieri possit, vt spiritus seu anima defunctorum uiuentibus appareant? Vtrum animæ vniquam queant apparere. Et fufissime probatur pars affirmatiua contra Epicureos. Lanatherum & alios nostri temporis hæreticos. A (aliorum, B

sect. 1. Notata temeritas Magij, Tiraquelli & Gentilium præca sententia, etiam vana, pro nobis tamen, Patet verbis poetarum, patet ex Necromantia. Et ritu animas peccate mortuorum in patriam reuocandi. Violenter occisos, esse vexatores suorum homicidarum Remuria, Silicenia, culina parentationes. platonis & sectarum de hac re doctrina. Quid Genij; Lares, Larua, Lemures, Manes. Differentia animæ, vmbra, simulachri. Exempla apparitionum à gentilibus tradita varia. Lernum. C

sect. 2. philosophia idem docet.

Quomodo anima sit in loco, & moueatur localiter. Conciliantur modi loquendi varij, potest vna anima in pluribus locis esse, & quo pacto. Quomodo moueantur loco.

Quomodo corpus iubeat & intret. Possit animas oculis corporeis, vel alio sensu percipi, & quomodo. D

D Cardinalis dictum ridiculum explosum. Casarij Cisterciensis dictum de forma animæ separata perpensum & explicatum. Visio & vltum differunt, apparitio triplex. Intellectualis, imaginaria, corporata, & quid singula. quo pacto fiat spiritalis, quo pacto corporea. An animæ seu spiritus defunctorum aliquando assumat corpora. E Moles quo in Monte Thabor modo apparuerit, Temerarie dictum Aug. Thuanij & iudicium de eius Tragedia. Item de ijs, qui cum Christo Domino resurrexerunt.

E Quando anima apparet in corpore aereo, an ipsa, an angelus, hoc fabricetur, & quo pacto? Item quomodo iubeat corpus & illud moueat. F

Señ. 3. Quo pacto doceat, & vtile sit, Deū hoc aliquando permittere. Est vtile ipsis animabus.

Locus 2. Cor. 5. v. 4.

Est vtile nobis viuentibus.

Quo pacto spiritus à dæmonibus vel angelis bonis discernendi. H (Thyrai,

Iacobi de Chusa liber hoc docens. Et alius

Regula ad dignoscendum dæmonem ab angelo vel anima beati. (dæmone.

Quomodo discerni queat damnata anima, à De anima Andreæ Romani de ijs ad aternū damnati dicuntur reuixisse.

Quo pacto Angelorū & beatorum ab inuicē.

Angelus apparuit anachorete, in forma senis,

D. Augustino in forma pueri, Vt & B. Dorotheæ, alijs forte habitu fœmineo, & in forma columbæ, Et alijs aquilæ.

Señ. 4. Probatio ab auctoritate, Philosophorum.

Astrologorum, Chaldæorum, Mahometarū,

Rabbinorum, Magorum, Idolorum, Item

legum, & Iuris interpretum.

Item sacra scriptura veteris & noui testa-

menti. i. Reg. 28. Samuēlis anima vere ex-

citata defenditur. Refellatur obiēctioes

Leloyherij, probatur exemplis Moſis, Je-

remiæ & Oniæ. Locus, Luc. 24. v. 37. Ioan.

20. verſic. 19. Matth. 14. v. 16. Act. 12. v. 15.

Gal. 5. v. 16. & 17. 1. Pet. 3. v. 19. & c. 4. v. 1.

Señ. 5. Probatio ab exemplis & auctoritate

ſcriptorum, qui ſingulis ſæculis vixerunt.

Oſtenditur eorum dicta ſimpliciter & ci-

tra metaphoram accipienda.

ſæcu- B. Virginis.

lo 1. Chriſti Do- Petro.

mini ſemel. Carpo.

B. Valeria.

Apparuere Iuſtinus Martyr.

Teſtantur Tertullianus.

ſæcu- Origenes.

lo 2.

Apparuere S. Potamiæna & alij.

ſæcu- S. Maria virgo, & B. Ioannes.

lo 3. Martyres Africani varij.

B. Cyprianus.

B. Petrus.

B. Agnes.

B. Agata.

Chriſtus Dominus.

Petrus & Paulus.

A

B. Virgo Maria.

Spiridion & Triphillius.

Filia patri Spiridioni reſpondit.

Duo Epifcopi mortui ſubſcribere.

Explicatus Canon Cōc. Elibertani.

B. Virgo iterum cum S. Mercurio.

ſæcu- Item S. Artemius.

lo 4. S. Febronia. D. Ammon.

Item B. Virgo. & anima.

Latronis.

D. Caſarius, D. Paulus, S. Mamano.

Hoc tenere D. Baſilius. Nazianzē.

& Nemeſius.

D. Martinus.

S. Ioannes Baptiſta.

S. Geruaſ. & Prochaſ.

Apparuc- S. Ambroſius.

re. S. Eulalia.

S. Fructuoſus.

Latro quidā inſepultus D. Germ.

Felix. Nolanus. & alij multi.

vt Baſil. Mart. Euagr. philoſ.

Gamaſiel. S. Stephanus

Micheas & Abacuc.

S. Zacharias Buſhimius,

b. virgo cum S. S. Ioanne

Baptiſta & Euangelista.

ſæcu- S. Ianuarius. S. Apollinar.

lo 5. S. Cyprianus. S. Eulalia.

iterum Sanctus Petrus.

Sanctus Leo. S. Barnab.

D. Hieronymus, & explicatur.

D. Auguſtinus, & explicatur.

Apparuc- D. Chryſoſtomus, & explicatur.

re. Auſt. epiſt. Ad Cyrill. de morte Hieronym.

Theodoretus. Damnaſus quidā.

b. R. Virgo ſæpius.

ſæcu- S. Ioann. Silentarius. D.

lo 6. Bartholomæus. Macedonius

Patriarcha. Theodoricus rex.

Neforius, & alij hæretici.

Principes Apoſtolorum.

S. Stephanus.

S. Eulichius. S. Tetricus

& ſocij Epifcop. S. Sergius.

Apparuc- Tenere hoc ſæculo hanc

re. ſententiam, Procopius,

Euagrius & alij. b. Muſæ

apparuit Deipara S. S.

Sæculo 7. **tenuere hanc sententiam.**
Apparuerunt.
 Inuenialis & Eleuth. Theodor. rex, & monialis quæd. Palscius, & Balnei Dominus, Iustus monachus, Deipara apparuit S. Ildephonso, S. Leocadia. D. Gregorius Magn. Gregorius Turonens. S. Ildephonsus, S. Isidorus, S. Suiberrus. Deipara, T. n. Sabinus SS. Euphemia & Glyceria, B. Tharastus. S. Andrazas, S. Gertrudis.
 Sæculo 8. **Apparuerunt.**
 D. Iacobus maior, Iulianus Pomerius, Venerabilis Beda, Constantinus Episcopus, Paulus Diaconus, D. Iacobus Apostolus, D. Maunlius.
 Sæculo 9. **tenuere.**
 Pandolphus tyrannus, & demones.
 Sæculo 10. **Apparuerunt.**
 Iul. Tol. iunior Theophilactus, S. Libuinus SS. Petr. & Paulus B. Virgo S. Mauritius D. Iacob. V. Enthimius Monachus, Hugo Ætherianus.
Apparuerunt.
 Christus. Deipara, B. B. Apostoli & multi Angeli. D.
 Sæculo 11. **Apparuerunt.**
 Andr. B. Adimarus, Quidam amicus Dunstani, B. Odilo, Faucrinus duo, Benedictus 8. & 9, B. Gregorius, Canonicus, Paris. Episc. Coloniensis S. Beano, Petrus Damianus, Guilielmus Tyrius, Christus, D. Isidorus, B. Virgo Benedict. X. B. Norberius, Gualdricus, Dodechinus, D. Bernard. Petrus Cluniacensis, Rupertus, & Honor. Augustodunens.
 Sæculo 12. **Apparuerunt.**
 Apparuerunt B. Virgul. & innumeri. apud auctores citatos. & de Martino Presbytero Canonico regulari Legionense eiusq; scriptis.

A
 Sæculo 14. **tenuere hoc.**
 Sæculo 15. **Tenuere.**
B
 Sæculo 16. **Varijs temporibus appar.**
C
D
E

Viacentis Belluacens. Cæsarius Cisterciens. Richnâdus. Thomas Cætiprat. D. Thomas. D. Bonauent. & Guilielm. Paris.
 Scorus, Richard. de Mediuilla Paludan, S. Antonius, Gerfon. Iacobus Cusanus, Dionys. Carthusian, & episc. Abulens. Toltatus, qui omnes varias suppetant exempla.
 Tenuere & exempla retulere Catholici plurimi, ijdemq; viri doctissimi, in libris Theologic. Domin. Sorus, Pelicanus, Canis, Maldonar. Bellarmin. Valencia, Tyræus, Angles in scriptis X. Historicis, Alb. Kranzius, Marul. Egbat. Sabellic, Fulgol. Iou. Aaron, Sigo. Olo. & Maffei. Senior quidam excōmunicatus sed martyr, historia Vdonis Episc. Magdeburgens. & Galeati Sforza. Alodilij Imolenis pater, Ferdinandus rex Neapolita. loc. Guicciardini Ioan. Picus Mirandula comes Marcellus Ficus. Peri. de Paz. tribuni, Catharina Inda exempli
 Quæstio de spectris similis causæ Scauriana ostenditur.
 Y.
 Sæc. 6. Soluuntur argumenta aduersariorum, Melanchthonis, Ioannis Riuij, Marbachij, Centuriarum, & Lauatheri, locus Luc. 14. v. 26. Ite 2. Petr. 3. v. 4. 1. Theosal. 7. v. 15. Dormientes promorientibus in SS. locus 2. Reg. 14. v. 4. psal. 102. v. 15 & 16. Iob. 7. v. 9
 Sententia Patris Augustini, Anastasij Nisreni, D. Chrylost. & Z. Theophrasti, & Tertulliani.
 Sæc. 7. Dæmones non possunt exhibere veras defunctorum animas. Superstitiosum est, putare animas eorū, qui morituri dexteram porrexerint, apparuerunt. Periculosum palcium moriente vt appareat. Exemplum S. Lutgardis. Exemplum Monachorum Zamorensium.

27. De Damonum apparitionibus, de spectris, quæ Dæmones nobis obijciunt.

Sec. 1. Naturalia quædam, habentur pro spectris. Ignes fatui, infule naritantes, item flua, ligna putrida lucentia, Cicin A dela Indica, Ignes concurrentes & compulsantes apud Syrim, Auditus deceptiones. Echio, statua Memnonis, murus Megarensis, caucerna Britannica, D. Patricij antrum. Perfici montes.

Artificialia, quæ pro spectris, vt ad Jomara, statua Dædali, Archyta, Archimedis, Boetij, aquila volans, triremis ex argento, hydraulica, fictitiæ spectrorum voces, B. Bonifacij VIII. coniugia his obtenta, à Scotis de Pictorum gæte victoria. Testudines cum candelis, Abderitanorum, iuuenum Plauti seruuli. Simonis Athençij, Mundi, Tyrannionis, Neçtanabi, qui pater Alexandri Magni.

Quale peccatû sit in fictione spectrorum. c. Ex sensuum vitio quædam habentur pro spectris, quæ non sunt non talia, de ebrijs, Locus D. prou. 23. & 33. Oculorum morbi, suffusio. halahol, arcuarus morbus, quibus sui umbra semper obuectatur, alteratio oculorum ex inspectione solis.

auditus vitia in hoc genere, Phrenitis, & corylantiasmos species morbi imaginosi.

Vitia ex auditu & gustu, Goryza, Polypus.

Vitia ex phantasiæ triplici lectione. deijs, qui putant sibi adesse tibicines, exempla, vnû Theophili, aliud Argiui, tertium Abydeni, quartû eius, qui putabat naues omnes esse suas, quintum Taurominitanorum iuuenum putantium se pati naufragium, cum essent Agrigenti in diuersorio.

Item de hydrophobia.

Vtitur his morbis dextrè demon, & se immiscet frequens. (studia)

Sec. 2. Varia dæmonum genera, ac species, ac terrestres vocantur, fere, seu canes.

Lubenter vexant initia Religiosorum conuentuum. F

Vt Diui Antonij, Diui Simeonis, Sancti Norberti, Societatis Iesu viuo adhuc. Ignatio, & eius virtute precum cessantibus terculamentis.

Disputatio de speciebus Dæmonum & distinctio à Tritthemio proposita, discussa, explicataque fuisse.

De igneis: an sint? Augustini locus.

De acris & quæ illorum natura. (studia)

De terrestribus, & variæ species istorum &

A Hellequini familia, locus Petri Blefensis. De aquaticis, varia horum studia & apparitiones De subterraneis: species & studia istorum. De Sibyllæ Nursina raræ quædam fabulæ. Dominicus Mirabellus.

Theaurici dæmones. Mammon. De Lucifugis.

Asmodeus, locus Gen. 31. v. 24. variij errores Tritthemij in his refutati.

Nomina Græcorum, Hebræorum, Latinorum, Hispanorum, Gallorum, Italicorum, & c. De Hecate, & Empusa. De plutone seu Orco, & pluto, & Serapi, & Mammona, Charon. Cerberus.

B Luctatores dæmones, vt Temesius.

Alastor, qui & exterminans, & Nemesis.

Locus Apoc. explicatus & à deprauatione seruatus contra Bezam. Apoc. c. 9. v. 11.

Primasij & Ansberli error.

De Sarytis & Fauno, varia eorum in sacra Scriptura nomina, onoscelides, pilosi, sirenes. onocentauri, lamia, & alia huiuscemodi. Eorum tripudia.

Locus psal. 90. v. 5. & 6. de dæmonio meridia Refelluntur Nouatores. (no.)

Dæmon meridianus, & dæmon deserti, pro ferociori, eidem, & cur, dæmones desertis gaudent.

C Locus Iob. 1. v. 19.

Dæmon in meridie ferocior & importunior. Pan dæmon meridianus.

De Russiæ dæmone meridiano.

Cum inuadente peste ceñuntur spectra dæmonum, vt sub Iustiniano.

Constatense spectrum in India.

De Empusa & onoscelide seu onocentauri. H

De nocturnis dæmonibus & Lucifugis.

Locus Senecæ in Oedipo.

D Locus Gen. 31. v. 24.

De Lilich. De incubo.

Et locus Hymni Ambrosiani.

De pane, cur Inuus dicitur.

Locus Cassiani explicatus.

Nulli dæmonum amanti homines, oēs odere.

De Bphialte morbo, de Marco, seu conuermate, Eurynomus. Sphinx: & quid Harpye.

Gorgones. Syrenes, Eumenides seu pœne.

Nympharum omnia genera, quos morbos huiusmodi dæmones inferant, qui Nymphari, cœriti, attoniti, pauidi, vexati vano metu.

E nutritiû mormolycia, Acco, Alphito, Mormo Gello, & Gilo diuersa.

Nicephori locus notatus. Lamia, quid.

Striges. Lastrionges. *Aluen.*
 D. Hieronymi locus explicatus.
 Pilolus seu Zahir. cur templis gentilium af-
 fixa. species leonina.
 Variæ formæ animalium, in quibus Diabolus
 apparet.
 Beelzebub. Noctua Atheniensis.
 Serpens Epidaurus. Miræ apparitiones fa-
 ctæ eisdem conueto in Francia.
 De spectus acierum, caltrorumque milita-
 rium: quæ oblata. S. Norberto. S. Guthla-
 co, Monacho Limpurgio.
 Leloyherij sententia improbara.
 Duæ viæ prope Montenakum acies.
 Duo amigeri temere ad videndum propri-
 accessere. (Cetus & redur.
 Miles Rhenanus à talibus Ierosolymam ve-
 Ante Naclam Poloni propter Quadragesi-
 mæ ieiunium violatum à spectris decepti
 cladem accepere.
 Familia Hellequini.
 Quousq; se vis talium militum porrigat.
 Spectra matronarum & puellarum varia.
 Russiana matrona. Sibyllæ albæ. Dominæ
 nocturnæ. Dominæ bonæ & Regina Abū-
 dia. Fatales Nymphæ. Melusina. Alci-
 cina Morga. N
 Spectra gigantea denunciante pestem, bellū
 & similia mala. O
 Spectra solita certis locis turbas dare, & ve-
 xationes exhibere, vt Themefius dæmon,
 & alij passim. citantur nomina & loco. P
 An conductam domum propterea liceat re-
 linquere?
 Quæ veræ causæ huiusmodi inquietationū
 exemplis ostensum.
 Quo pacto Spiritus possunt saxum vel lapi-
 dem iacere?
 Spectra famulantia in Borussia *Koltri* seu *Ko-
 baldi*, Suconum *Trulli*.
Gutelkens, *Robantelkens*. (fodinis.
 Eros & Anteros. Montani virunculi in
 Dæmones metallici.
Combals. Dæmones non sunt animantia con-
 tra Georg. Vallam.
 Theophrasti. Paracelsi hæresis de quatuor
 hominum speciebus confutata.
 Dæmonum thesauros custodientium spe-
 tra. Fugarunt Cabaden Perfarum Regē.
 Bear. Thesaurus Basileensis.
 Cur ficta fabula custodis aureorum malorū,
 & aurei velleris, & in thesauris cur soliti
 poni serpentes aurei. Magus thesaurum
 quærens oppressus.

A Q. 18. Quomodo possit dæmon, cum sit invisibilis
 se visibilem corporeis oculis exhibere?
 Sect. 1. Quo pacto possit assumere, & mouere
 cadauer aliquod, & in illo comparere.
 Potest illud sic temperare. vt sensum tactus
 Locus Luc. vlt. v. 39. (fallat.
 Cur hæc cadauera sentiantur frigida.
 Illusto militis cuiusdam.
 Historia Polycriti & alia Machatis, & Phi-
 Phlegontis laus. (lenij.
 Baltazarus dæmon sic apparuit.
 Agrippæ facinus simile, & aliorum aliquot
 exempla.
 Sic etiam plerumque sagarum amasij.
 Sagarum odor cadauerosus vnde?
 B Sect. 2. Quo pacto possit sibi formare corpus
 ex elementis, & in illo moueri & apparere.
 Non assumit ex solo aere.
 Error Magorum Mantensium.
 Potest exhibere solidum palpabile.
 Locus Genes 19.
 Locus Virgilij.
 Dæmon sæpe apparet in forma vaporis.
 Dæmoniacarum apparitionum exempla.
 Fratrum Tarquiniorum.
 Athenodori, Eacij Cardani, Philippi Melā-
 tonis colloquia cum dæmonico spectro.
 Perisæ incestuosi, & alia plurima, & quoties-
 cumque euanescent.
 C Discrimen harum duarum assumptionum.
 Vnde proueniat facilitas molis augendæ, &
 minuendæ in spectris?
 Genus mirum per staniunculas seu figmenta.
 Sect. 3. An dæmon possit tam accurate corpus
 effingere, vt nullo signo queat dignosci?
 De signis quibus dæmon dignoscitur.
 S. Alberto obiectum spectrum.
 cur nondum visus in forma agni, vel colum-
 bæ. cur in formis, hirci, canis, catti, equi,
 mustelæ, vespertilionis. Galli gallinacci,
 & innumera alia.
 D SAHIR cur dæmon *maraios* & Follon,
 seu Fatuellus.
 Item in forma Dei, vel christi Domini, vel
 Angelis humanam formam induit omnis
 conditionis, sexus, ætatis: probatum id
 exemplis.
 Qui defectus vt plurimum in eius appariti-
 onibus. (pareat.
 cur morientibus semper adeo terribilis ap-
 E Quomodo loqui possit in corpore assupto?
 An possit audiri & videri tantum, à quibus
 vult ipset
 capita seu caluarie quæ loquelā imitata, ex-
 empla

exempla vetera, nouaque quomodo fiat hæc locutio.

Señ. vlt. An liceat procurare vt appareat nobis spectra?

Cur antiquis tam crebro dæmones visi, nobis tam raro?

Q. 29. An diabolus possit facere, vt homo vere resurgat?

Señ. 1. Errores hæc de re varij.

Animalia quæ nascuntur ex putrefactione, possent viuificare.

Vicilinus auis.

Perfectiora non possent.

Item numero producere non potest.

Non potest facere, vt anima vnus bruti migret, vel informet corpus alterius bruti.

Hominem nullo modo potest viuificare.

B Possunt simulatas resurrectiones facere subintrando in corpora.

Louanij id olim Cornel. Agrippa curante factum.

Señ. 2. Discussa exempla falsarum resurrectionum primo fabulorum: deinde cæterorum Gentilium, vt Galleni, Zæcla, Apollonij, Simonis Magi, Enarchis.

Mirum exemplum; & c. recens ex Nicol. Remigio.

Mortuus amplectens Comitum Richardum.

Populi Lugomoriæ quotannis rediui.

Dæmonum in his fraudes.

Aliquando substituit alios ac supponit.

Aliquando ipse corpora subintrat & mouet.

Apulei, Platonis, Philostrati loca.

Aliquando fingit mortuos, qui non sunt.

D De morbis qui faciunt, vt quis mortuus appareat.

De bobus quas striges putant resuscitari.

Joannis Duns Scoti mors.

Christi Domini & Sanctorum resuscitationes quo pacto ab his morbis discernantur.

Q. 30. Quia magia possit in ipsos carodæmones?

Señ. 1. Bartiadis in Campestris libri.

Quam vim habeant boni Angeli in malos.

Quam cacodæmones in inuicem.

Species eorum.

Pythouici, Paredrij, Carabolici Quicopépi.

An sit subordinatio inter malos genios.

Job locus. c. 2. v. 23.

Cassiani locus.

Locus ad Ephes. vlt. v. 17.

Copiamina Magorum.

A Vnum in Burgundia, Secundum in Anglia, Tertium in Germania, Quartum in Bohemia, Quintum in Suecia, Sextum in Dania, Septimum in Græcia.

Señ. 2. Sancti homines quantam vim acceperint magos & dæmones compescendi. Vis exorcismi. Salomonis exorcismi quales.

B Locus Luc. 11. v. 19. Dæmones à Magis non coguntur, sed ex parte obtemperant tantum. Magi vim non habent eliciendi manes vel spectra.

Varia exempla, Imprimis Ioannis Teutonici. Nec habent vim euocandi vrbium custodes. Sanctis vis ista quandoque concessa.

Señ. 3. Res corporeæ, vt herbe quædam, thura, vnctiones & verbera, quam vim habent in dæmone accurate disputatum. Errores hæc in re varij infidelium: sed & abusus Catholicorum exorcistarum quidam.

C An flagra obfessis infligenda. An balnea profint?

Quid rura, cornucervi & similia. Locus Iosephi explicatur.

Locus Tobie c. 6. v. 8. Christus cur dicitur *ix. d. 6.*

Prosperi locus.

Locus, Reg. 16. v. 17. Nec dæmones certis rebus ligari, aut locis includi per Magos queunt.

Vana hæc in re ars Hermetis, Periculosum tales habere incarceratos.

D Probatur vno exemplo, quod in Germania contigit.

Factum ligno crucis secure à S. Lupo Senonensi.

Satanam ligatum quid in S. S. locus Apoc. 9. v. 14. & 15. & 20. v. 2.

Tob. 8. v. 2.

A Sanctis quomodo dæmones ligari queant. Locus D. Hieronymi.

E Locus Busebij.

De Paredris illos sponte seruire, ratio ex Testamento & quam periculofum id semper.

Exempla varia, in his vnum mirum milites Germani.

FINIS.

MARTI.